

5. Šlapání zelí

V každé rodině na Slovácku se na podzim připravovalo kysané zelí. Platilo přísloví: „*Brambory a zelé, živobyť celé*“. Každá hospodyně již od jara pečlivě okopávala zelnou přísadu, sbírala housenky a chránila zelí před zajíci. Velké hlávky zelí se sklízely až na podzim, doma se očistily, krájely a strouhaly. Připravené zelí se prosolilo, přidal se kmín a vše se nasypalo do bečky nebo sudu, již dříve vyloženého zelnými listy, mladé děvče si do ní vlezlo a bosýma nohama začalo zelí ušlapávat. Našlapané zelí se přikrylo plachetkou a prkny a vše se zatížilo kamenem.

Vykvašené zelí vydrželo po celou zimu, často až do léta. Kysané zelí tvořilo důležitou součást jídelníčku, v zimním období bylo jedním z mála zdrojů vitamínu C. Hojně se využívalo k přípravě polévky kyselice, vařilo se jako příloha k masu, používalo se jako náplň do pečiva, zelňáků, nebo se z něj zhotovoval chutný salát.

ÚKOL: Zaspívejte si společně lidovou písničku o holčičce Nanynce „*Šla Nanyňka do zelí*“:

Šla Na - nyn - ka do ze - lí, do ze - lí, do ze - lí,
na - tr - ha - la lu - pe - ní, lu - pe - níč - ka.
Při - šel za ní Pe - pí - ček, roz - šla - pal jí ko - ší - ček.
Ty, ty, ty, ty, ty, ty, ty to bu - deš pla - ti - ti.

Šla Nanyňka do zelí, do zelí, do zelí,
natrhala lupení, lupeníčka.
Přišel za ní Pepíček,
rozšlapal jí košíček.
Ty, ty, ty, ty, ty, ty,
ty to budeš platiti!

Já to platit nebudu, nebudu, nebudu,
radši se dám na vojnu, na vojničku.
Na vojnu se nedávej,
truc rodičům nedělej!
Udělám, udělám,
na vojnu se přece dám!